

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان سوگ بیمارگون بر شفقت با خود در زنان مبتلا به سوگ بیمارگون: پژوهش تک موردی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی پژوهش های مدیریت و علوم انسانی در ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیده سمیرا موسوی - استادیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم انسانی، موسسه آموزش عالی حافظ، شیراز، ایران

یداله زرگر - دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

ایران داودی - استادیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

عبدالزهر نعامی - دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: سوگ بیمارگون که در تداوم فرایند سوگواری ایجاد شده، ویژگی های متمایزی از سوگ طبیعی را شامل می گردد و سلامت جسم و روان و کیفیت زندگی فرد داغدار را تحت تاثیر قرار می دهد. هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی درمان سوگ بیمارگون بر شفقت با خود در زنان مبتلا به سوگ بیمارگون در شهرستان اهواز بود. روش: این پژوهش در قالب یک طرح تک آزمودنی از نوع خط پایه چندگانه اجرا شد. نمونه این پژوهش شامل چهار خانم (۲۰-۴۲ ساله) مبتلا به اختلال سوگ بیمارگون بود که به صورت در دسترس انتخاب شدند. به منظور جمع آوری داده ها، از پرسشنامه شفقت با خود نف در جلسات خط پایه، در جلسات ۴، ۸ و ۱۲ مداخله و در جلسات پیگیری استفاده شد. یافته ها: بازبینی دیداری نمودارها و شاخص آمار توصیفی، افزایش معناداری را در نمرات شفقت با خود شرکت کنندگان نشان داد. نتیجه گیری: این یافته های مقدماتی از نقش درمان سوگ بیمارگون در افزایش شفقت با خود افراد مبتلا به اختلال سوگ بیمارگون حمایت می کند.

کلمات کلیدی:

سوگ بیمارگون، درمان سوگ بیمارگون، شفقت با خود، پژوهش تک موردی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1442574>

